

REDACȚIA
rad, Str. Aulich (Adam)
ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe $\frac{1}{2}$
fl. 5; pe $\frac{1}{4}$ de an
fl. 250; pe 1 lună fl. 1.
N-rii de Dumineacă pe
an fl. 2.
Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.
Manuscrise nu se învoiază.

ADMINISTRAȚIA
Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERTIUNILE:
pe 1 părție: prima-dată
7 cr.; a doua cărți 6 cr.;
a treia-cărți 4 cr. și timbre
de 30 cr. de fiecare publicație.

Atât abonamentele cărți și
insertiunile sunt să se plătească.
Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Széll și chestiunea naționalităților.

(A.) In vorbirea - program a sa, Széll n'a pomenit de chestiunea naționalităților — nemzetiség kérdes — ca stare, de-adreptul, ci mai bine a accentuat antitesa ei, „ideia“, în trei locuri a vorbirii sale. Anume: la capitolul „direcția liberală a zis, că: „na continua a zidi statul unitar maghiar (egyeséges magyar állam); (aprobări vii la dreapta și stânga); în alcătuirile lui, așezămintele (aprobare), cu întărirea și asigurarea dezvoltării lui întregi economice, culturale și politice“.

A doua oară la capitolul „cultelor și instrucțiunii publice“, cu următoarea frasă:

„Interesul de existență al statului național maghiar este legat de cultură (Aderept! Așa!); d'aceia, luând în seamă și experiențele vieței practice, avem multe de îsprăvit și foarte multe de rănduit pe calea dezvoltării potențiale; se înțelege că, potrivit puterilor noastre bănești și guvernului va face tot pe terenul acesta“....

In sfîrșit, vorbind despre „administrație“, a enunțat:

„Una din marelle meniri ale reformelor în administrație, elementul alcătitor al chestiunii sale va fi: a promova consolidarea statului național. (Aprobări vii), căci aşa cred, că ea poate fi factor foarte însemnat al acestuia“.

Și după ce a pus aceste trei puncte în punct „calcăiului Achilleic“ al Ungariei, găsi de cuvîntă a urma:

„Vom măsura fiecaruia cu măsura egală, fără ori ce deosebire de naționalitate, confesiune și de clasă (Vii aprobări și eljeni-urii). Ceea-ce îmi este stă conducețoare în această direcție, e foarte simplu și e steaua conducețoare a fiecărui guvern, anume: legea, dreptul și dreptatea! (Aplause și eljeni-urii vii). . .

Cea mai domoala vorbă, cu care se poate caracteriza acest „joc — nu de cuvinte ci — de frâse“, este contrazicerea în flagrant; și deoarece nu este de presupus, că Széll nu și-ar fi dat sănătatea, chiar de acasă, înainte de a fi spus-o în dietă, de această contrazicere, nu rămâne alta, de căt conchusia, că și el, creatorul și carnicul „noului regim“, pe de o parte este și voește să rămână tot atât de șovinist ca predecesorii sei toți; pe de altă, că voește să înșeale lumea naivă din launtru și cea neorientată din afara cu frâse ca cea citată la urmă.

El nu cunoaște, nu voește să cunoască chestiunea naționalităților, pe când în ochii străinătății ea are o astfel de importanță, încât găsește de potrivit și să adă un nume, o caracteristică și mai generală, chestiunea ungării, precum cetitorii vor vedea dintr'un alt articol al numărului de azi. Așa că, cu căt mai mult polițianii maghiari răsping a se ocupa cu ea, cum li cere importanța, cu căt mai serios, mai înțelită atenție li acordă lumea, care stănd ceva mai sus de căt mantuitorii consti-

tuției și conducețorii națiunii singure alcătuitoare de stat, văd mai bine desvoltarea lucrurilor.

Să mă coreg totuși: s'au ocupat cu ea Tisza și alții Bánffy-est, fie numai esclusiv cu fokosul pe care stă săpat: össze kell tiporni a nemzetiségeket, fie potentat încă și cu briciul ascuțit al coruptiei. Să unde au dus ambele moduri de rezolvare a chestiunii naționale? La „sistemul“, de care s'au ingrozit cu toții, intră atât de ingrozit, încât s'au văzut nevoiți: unii a „conspira“, alții a se „răsvrăti“ contra constituției pentru a scăpa de el, sistem descris în „Egyetértes“ din 17 Aprilie a. tr. și reprobus de noi în Nrul 2 a. c.:

„Frica de naționalități a atacat în temeliile ei libertatea maghiară. Am falsificat legile, am suferit volnicile, îndată-ee a fost vorba ca să înfrinâm pe agitatorii naționaliști. Dar luând în considerarea puterea prea mare ce i-am dat guvernului spre acest scop o poate folosi și față de noi; am suferit, ca să șterpească legile și prin aceasta ni-s'au făcut și nouă mărcuri; am suferit volnicile față de agitatori și au început a se purta volnic și față de noi. Legea electorală am făcut-o cu violențe însușită așa, ca ea nu poate intra în dietă decât că se poate de puțini ultraști, Valaci, Slovaci etc. Aceasta încă s'a resbonat, căci din o parte mare a țării a fost scoasă ori ce oponere. Să cu toate acestea scopul nu ni-l-am ajuns naționalitățile ne sunt mai mari dușmani acum, decum ne-au fost înainte cu 30 ani.

Széll nu zice, că va aplica fokosoul continuând a zidi clădirea statului național maghiar, ci preferă a-și ascunde capul ca ștrujul dinnațiea chestiunii naționalităților, spunând în această a lui poziție că are și el o „stea conducețoare, după care se va măsura fiecaruia cu măsura egala fără deosebire de naționalitate“... etc.

Să nu ne facem deci ilușuni nici cu „schimbarea epocală în viața Ungariei“, cum se măgulește și se topesc de bucurie toți hegemonii fusionați și nefusionați; nici cu venirea la cărmă a lui Széll, fie el și cel mai cuit, cel mai cumpănit între dinșii; să nu uităm, că el este înființatorul și presidentul până acum al lui „Demke“, kulturegylet-ul pentru părțile de pe Dunăre, în patria lui mai restrinsă. Nimic să nu așteptăm nici de la „manierele fine“ ale acestui cel mai „europenizat maghiar“, că ei toți sunt de o potrivă; ei nu se vor lăsa de „ideia“ până nu vor fi puși la brață de sila și logica evenimentelor, fără voia lor, contra voinței lor.

Până atunci așteptăm și noi liniștiți în suflete, muncind cinstit și jertfind mai departe. Cu căt vom munci mai cu harnicie în toate privințele și cu căt vom fi mai jertfitori, cu atât mai curând va sosi acel moment, căci cu atât mai curând ne vor întreba factorii hotăritori și de cuvântul nostru.

Kossuthlistii se răleză. În Dieta Ungariei trece drept eveniment politic răliaresa ce s'a pus la sală între kossuthisti. După ce partidul lor s'a lăspădat de ziarul „Egyetértes“, care servea chiar pe față interesele

reformatului Bánffy, și au silit astfel și pe Eötvös Károly să iasă din partid, cele două funcționi, ugroniștii și așa zisa „anyapárt“ (partida mamă) căută acum modalitățile pentru o — fusiune.

Kossuth Ferencz, presedintul partidului a și intrat ca colaborator la „Magyarország“, organul frației naționale Ugron.

După acestea va urma și formală contopirea „inteligenței corupte“ și Ugron cel amărât poate va reîntra și el eară în luptă, convingându-se poate că acum, după cădere lui Bánffy nici „poporul“ nu va fi atât de slab și stricat, în cat să nu mai încerce odată a-l ridica.

Apponyiștii la club. Ziarele maghiare aduc toate declarația apponyiștilor, cari în frunte cu contele Apponyi Sâmbătă și-au făcut intrarea triumfală în clubul — guvernamental. Mulți vor fi cari de ani de zile au așteptat acest fericit moment.

Votul universal. În prima ședință a Dietei după înălțare, cea în care noul guvern s'a înălțat, Polónyi, rostind și el o vorbire mai lungă ca însărcinat din partea independentiștilor, a zis înț'altele:

„Acolo unde s'a făcut lege principiu de a purta în mod egal și general poverile, unde serviciul militar a devenit obligator pentru toți în fiecare țară de opotriva și cere jertfa de sânge întru apărarea patriei, acolo trebuie să devină deseverșă și egală îndreptățire a drepturilor (Așa-i, la stânga extremită).

„Să-n, onor. casă, ne am legat și ne vom ține cuvântul, că, apărând drepturile omului, vom lupta în parlament ca o singură tabără, și în interesul elutării acestor drepturi ne am înscris la loc prim pe standardul nostru: votul universal și secret“. (Vi: aprobări; așa-i așa-i! la stânga extremită).

Reproducând și aceste enunțări patetică, nu ne facem de loc ilușuni, cătă vreme peste toate domneste „ideia“ și „sistemul“ ei.

Ungaria maghiară și Tripla alianță.

Sub acest titlu a apărut la München și ne-a fost trimisă o broșură, scrisă de pseudonimul „Hungaricus“, care se dovedește însă nu numai că unul din cei mai buni cunoșători ai chestiunii naționalităților din Ungaria, dar se pare că ia parte din cele mai active la luptele provocate de ea. Fără a mai intra în considerații generale asupra broșurei și modului foarte clar și matur de a expune al autorului, eată care sunt titlurile singuraticelor ei capituluri:

După o mică prefată de o pagină și jumătate, urmează chestiunile:

1. Statul național maghiar în lumina istoriei și politică.

2. Statul național maghiar din punctul de vedere al raporturilor de populație în Ungaria.

3. Politica de stat ungării în serviciul statului național maghiar.

4. Succesele politicei de maghiarisare și efectele acestei politici asupra popoarelor nemaghiare din Ungaria.

5. Lupta între guvern și nemaghiari.

6. Urmările și aparițiunile ce îvorăesc din politica de maghiarisare.

7. Considerații și concluzii.

Das magyarische Ungarn und der Dreibund, von Hungaricus, München, 1899. Verlag von I. F. Lehmann.

Tinem a reproduce prefata în întregime ei; ea sună:

In anii din urmă mai ales chestiunea română din Ungaria, care în mai multe privințe trece chiar pe terenul politicei externe, a stârnit interesul unor cercuri întinse. Dar nu este numai această una chestiune, care tulbură stările din Ungaria și le face să apară încărcate cu primejdii; în Ungaria există contraste înaspriți nu numai între Români și Maghiari, ci și între Germani și Maghiari, între Slovaci și Maghiari, între Serbi și Maghiari. Chiar și Rutenii ce fără de importanță politică pricep guvernului din Pesta, la ocazie, griji. Afără de acestea Maghiari se mai răboiesc cu Croații autonomi și cu Italieni din Tiime. Pe scurt politica de stat de azi a Ungariei se află în contrast față cu toate popoarele nemaghiare, ce fac parte din teritoriul Coroanei Sf. Stefan.

Deoarece aceste popoare alcătuiesc majoritatea covârșitoare a cetățenilor statului, reiese, că aici nu e vorba numai de chestiunea naționalităților în strictul înțelus al cuvântului, ci e vorba de o afacere foarte importantă a politicei de stat (staatspolitische Angelegenheit). Majoritatea nemaghiară a țării se simte politicește asupră printre minoritate maghiară; ambele stau una față cu ceealaltă în poziție de luptă, pe când tocmai ar avea menirea, luate la olătă, nu numai a alcătui un stat unitar, ci și să susține, a-l întări.

Așa dar avem înaintea ochilor nu atât o chestiune română, germană, slavă, ci o chestiune ungării.

Cătă vreme această chestiune, ca o rană, rămâne deschisă, cu neputință va fi consolidarea internă a statului ungăr, căci această rană va scădea în totdeauna puterea lui de rezistență și va zădărni capabilitatea lui de acțiune tocmai în momentele decisivă, în care massele poporale vor trebui să-și pună totă a lor putere pentru mantuirea statului.

Nu începe îndoială, că politica internă a Ungariei este treaba guvernelor ungare ce se afă tocmai la cărmă.

Ungaria însă ocupă și față cu străinătatea o poziție de însemnatate; mai întâi în cadrele monarhiei habzburgice și prin asta în tripla alianță. Puterilor compunătoare tripla alianță de sigur nu le poate fi lucru indiferent că în statele aliate s'au desvoltat niște stări, cari trebuie să slăbească sau chiar să împiedice acțiunea totală a tovarășilor alianței.

E de lipsă ca cercurile conducețoare ale triplei-alianțe să poată calcula cu factorii siguri, precum și cu acțiunile sigure ce le-ar incuma acestora, spre a preîmpinge de cu vreme eventualele primejdii pentru pace. Se înțelege așa dar fără ori ce incunguri interesul, pe care îl poartă aceste cercuri chestiunei ungare.

Dar și prin alte fire încă chestiunea ungării este legată cu politica de pace a triplei-alianțe. Din sinul Germanilor și Romanilor în Ungaria sosesc adeseori strigături de durere despre asupriri naționale, strigături,

care bineînțeles găsește echou viu în ier periu german și în regatul Români. Conducătorii de stat recalcătoari ai acestor țără declară, nu-i vorbă, asemenea manifestațiuni ale înțelui național firește ca unele ce nu sunt normative pentru direcția, pe care politica eserită în interesul statului însuși are să o urmeze, ceea ce astea însă merită a fi scos în evidență, că punerea pe tapet (de către cine? Red. „Trib. Pop“) a chestiunilor naționale trebuie să producă rea disposiție și înstrăinare. Pentru scopurile popoarelor aliate aceasta desigur nu poate fi nici decum de folos.

Este aşadar în interesul general, a pune lîmpede chestiunea ungă, pentru a fi dusă către o rezolvare îndestulitoare, conlucrând toți factorii respectivi.

Ea' pentru germanime ea are încă un interes și mai special din cauza celor 2 milioane de Nemți, cari au lucrat în Ungaria, timp de 700 de ani, credincios și cu devotament ca apostoli ai culturii pentru aceasta țară.

Treptat vom publica separat din singuricele capitole ale broșurei.

Congresul național bisericesc

Anunț convocator.

După ce Majestatea Sa Preainățalul nostru Imperator și Rege s'a îndurat preagrătios, cu datul de 18 Februarie nou a. c., a întari pe alesul nostru metropotit în persoana Inalt Preasfințitici Sâi Domnului Ioan Meșianu, — convocării a easta pe p. t. domni depuți congresuali la ședința congresuală pe ziua de Dumineca în 28 Februarie (2 Martie) a. c. la orele 8 dimineață în biserică parochială din Sibiu. Cetățenii, pentru îndeplinirea actului de întrăiere în scaunul de archebisecop și metropolit după formalitățile prescrise.

Douănii membri ai congresului electoral, anume cei din provincie, sunt potriviti să facă de timpuriu arătare aici, dacă pot participa la ședință, sau nu, car' cei cari se vor fi anunțați ca participanți, și după aceea se vor astăi impedecati de a veni, să notifice absența.

FOITA „TRIBUNEI POPORULUI“.

AMFĂ.

(Agatul Bârsescu.)

La El-Rogel pe culme sus
O stâncă-i goală — — — arsă,
Pe cari al soarelui apus
În flacări se revarsă.
Acolo 'n umbra unui laur,
În rime saltă stropii;
Deasupra e săpată 'n aur
Cântarea cea cu — — — plopii.
Vin cei pătrunși de tainie dor
Si beau din poesie,
Dar mulți își sfarmă lira lor
De stâncă cea pustie.
Din culme căru-ți pare arc,
Culcat pe munte în zare
Si oerotind în sinu-i larg
Impestrîțata mare, — — —
A cărei valuri ce vuesc
Si nu pot să se 'ncapă
Îți pare joc — copilaresc,
Cum vei gusta din apă.

Sorin, ce zilnic pân' acum,
A rătăcit pe vale,
Sa simte pironit de drum
Si obosit de căle — — —
In creapă vasul cel de lut,
In stânga o frângie

rea lor, eventual prin telegraf, cel puțin cu două zile înainte de întrunirea congresului.

Aceasta se aduce la cunoștința sprijinire și conformare.

Sibiu, 17 Februarie 1899.

Prezidiul congresului electoral :

Dr. Ilarion Pușcariu m. p.

Croați și Maghiari.

Ca întregire a celor publicate în numărul nostru dublu de pe urmă, mai scoatem din adresa opoziției Croate către Coroană următoarele :

„In patria noastră domnește azi pre tutindeni părerea, că puterea legislativă și executivă maghiară aflată în acest sistem al guvernului croat singular mijloc în stare a sustinerea raportul de alianță între Ungaria și regatul croat, și iu presupunerea aceasta Ungaria sprijinește cu toată puterea ei sistemul de azi în Croația.“ Opoziția croată regretă aceasta „ratacire, periculoasă pentru ambele părți. După convingerea ei patriotică, înțelegerea maghiaro-croată nu se poate stabili, decât sub condițiunea, dacă nisuntele juste ale națiunii croate spre unitate în cadrele monarhiei și spre independență și libertate, vor fi recunoscute legal, caci „națiunea croată are dreptă în ceea ce în virtutea tradițiunilor și istorice și de stat. Sistemul actualului guvern croat — care se alătură influenței Ungariei, — a creat o ură atât de mare între Ungaria și Croația, cum istoria mai nouă a acestor două popoare nu poate să arate.“

In partea din urmă, adresa atacă tot mai tare sistemul ungureș, ce se practică și în Croația, sistem, care nu este altceva, decât un absolutism ascuns. În astfel de imprejurări dietă croată nu și poate împlini problema, din care cauza cere, ca puterea executivă să fă depusă în mâni, cari să respecte și să apere constituția.

Năr. Listy dela 1 Martie, tot sub titlul „Absolutismul maghiar în Croația“, comentând adresa scrie:

„In momentul, când Maghiarii, stand asupra cadavrului politic al lui Bánffy, împăcați cu toții se îmbrățosează și iubilează

de veselie că constituția le este mantuită, în același moment, din regulă văchia croat care cu 56% ale venitelor și biruitor sală contribue la puterea financiară a Ungariei, pătrundând în lumea largă strigătul despușării poporului croat asuprit, siluit și schinguit de către satrapii maghiari și creaturele lor.

După Români, Serbi și Slovaci din Ungaria, vin acuma Croații la rând să strige după ajutor la însuși regele Ungariei contra despotismului neauzit de barbar, cu care, în ciuda și spre batjocura oricărui legă și a oricărui drept, îi sbicuiește satrapul maghiar banul Khuen-Hederváry precum și întreg sistemul maghiar cultivat de 15 ani.

Ce s'a ales oare din frumoasele vorbe, propovăduitoare de pace ale lui Deák, cu cuii acum trezeci de ani reușiseră Maghiarii să câștige pentru îscălitura învoilei din 1868, pe conservativii, magnați alegă și viriliști eroați, în ciuda tuturor admonițiilor și protestor partidului național liberal (Strossmayer, Makanet, Raciki, etc.)? Cum arată astăzi în realitate acea inițiu a poporului croat și maghiar, încheiată atunci în mod așa de solemn și renoită în 1873?

N'aveau oare drept aceia, cari preziceau, că va fi o împerechere a — mieiului cu iupul asemenea cam aceleia, în care au atras Englezii Iulanda, căreia sfîrșitul veacului trecut.

La suprafață Croații și-au salvat prin această învoială naționalitatea, o oare-care autonomie legislativă și administrativă; dar în realitate s'au lăsat și înzelați de către Maghiari înțemai ca și Irlandezii; au uitat și exopera două condiții, anume: 1.) reprezentanții dreptă în Dietei țărălor și apoi 2.) guvernul de acasă, ales numai din fi al poporului croat, adică din majoritatea Dietei croate naționale, precum și responsabil carării numai acesteia pentru întreagă ocărmauirea și administrația țărăi. Încheiand învoiala dela 1868 cu Ungaria, omenii politici croați neprincipali au scăpat aceste lucruri din vedere, iar Maghiarii ei violenți au exploatat scăparea această din vedere ca niște Shylock i...“

Ba este în „absolutismul maghiar din Croația“ și un blasfem, că urmare logiea a faptelor: n'au voit Croații să meargă laolaltă cu naționalitatele, crezându-se destul de tari și cunimintă a scoate la capătai singuri cu hegemonii.

Dar ziua 'neat petrecut
Si nimenea nu'l știe.
Si nici puteri n'ar mai avea
Să ducă 'n sus ulciorul,
Chiar dacă singur l'ar
Cu ap' — acum — umplea
Frânghia-i scapă,
Vasul gol s'a prăbușit la vale,
Ear pe 'nsetatul din ocol
Pustiu, și face cale.
Când toți ai casei la 'nehinat,
Cu duhul sfânt s'adapă,
Atuncea — — Amra — pe 'nserat
Se duce după apă
In spre isvorul cu prinios,
Pe cap purtându-și vasul;
Din umbra cea de chiparos
Ce lin își poartă pasul.
Ce liniste e azi în erâng,
De simți întrreaga jale
A undelor care se 'nfrâng,
Curgând mereu la vale.
La El-Rogel, lângă isvor,
Azi nu e nici o larmă
Atunci de sus cade — un ulcior —
Si 'n față ei — — se sfarmă.
De la al soarelui apus
Tot par că e mai bine
Sorin s'a ridicat în sus
Dar ce? e cine vine?

Amra s'aplaică peste el
La gură-i ține cană
Si din isvorul — El Rogel
Din plin își dă

pomană.
Noi suntem ceci și e-am inserat
Si-am înbrâncit în cale..
Si tu ești Amra cari ne ai dat
Din bunurile tale
Da, tu ești Amra care vîi
Când duhul sfânt ne-adapă
Vai, numai eu cea din pustii
Eu n'am beut —

din apă.

Februarie 1899.

Maria Cunțanu.

DUPĂ BAL.

— IMPRESII —

D-S O A R E I T I L L I.

Oradea Mare.

Un vraf de scisorii și ziare zac neatinsă înaintea mea pe masă — numai mai năște au sosit și totuși nu știu de ce n'am nici o voie să le ating, par că mi-e greu să mă și mișc. Înzadar încerc să resfoesc într-o carte, să mă distra prin cetirea ziarelor de azi, nimic nu-mi poate deștepta în-

Din Caraș-Severin.

Corteșii români. Trei rătăciți. — Odinoară și acum. —

Mulți onorabili Redacțuni!

Bine ni-a căutat poetul nostru național că omul în padure cu toporul fără de coadă-dârjală — nu a putut face nici o stricăjune și canticul poetului nostru l'an înțeles dușmanii neamului nostru mai bine de cum l'an înțeles mulți din fi sei. — Durere.

Cu postă de aseara am primit 2 apeluri privitoare la candidarea de vice-comite în Lugoj. Un apel cu subscrîdere Duci Tit Hațeg, etc. în care mi se recomandă un anume Marsovszky! celalalt propune de vice-comite pe un Flalka! și în care apel subscrîse de mai mulți jidani și alți rătăciți cunoaști, vedem cu durere că figurează și numele celor 3 membri din gremiul Consistorului din Caransebeș (dñii Traian Badescu, Patriciu Dragalina și cari până ieri alătări se gerau de conducătorii partidelui național! — Intre ei mai e și dñi Burdja Szilárd, primarul din Caransebeș).

Dupa zisa sf. apostol, cuget că nu mi se va pute impuza ea laudă când spun adevărul, că de la anul 1861 pînă astăzi am fost membru în municipiul comitatului nostru, și în răstămpul acesta de tristă amintire pentru istoria noastră, am văzut mulți naționaliști — mari în gură la păhară și unde nu se cereau lupte — renegându-si datorință și ținută politică pentru interese mărsave și infernale; — însă renegarea sau lăpădarea de neam, a referinței de la senatul școl. și președintele reuin. învățătorilor Ioan Ionaș, a unui Dr. Badescu, secretar episcopal, aspirant la episcopie, ba după recomandările colegului seu de poliție Petru Brancovits candidat la acel oficiu înalt, și a unui Patriciu Dragalina, dirigentul institutului pedagogic, zeu acesta mi-ar fi ca o enigmă de nu ași cunoaște oala cu carne după care își ling buzele.

Săraci Români! la ce stare dureroasă ai ajuns tu în ziua de azi? I unde e ferictul Gejda, care la anul 1861 organizase comitatul Caraș, ca vice-comite român. Președinte la semie român, protovîcal român, proto-inginer român, proto juzi cercuali 3 români, 10—12 juzi cercuali români etc., apoi astăzi când inteligența română mulțumită Tatâlui e cresc față cu anul 1861 e sporită cu zeci de procente, un Ionaș, Dr. Badescu și Dragalina din gremiul Consistorului pe care îl plătesc și hrănesc cu crantea sudoreara ta, în loc să lupte pentru

teresul... tot numai de crîșă și politică e vorbă. Mă mir numai cum lumea se poate interesa de așa ceva. Ce am eu a face cu crîșa, ce cu ale politicei? Ce-mi pasă mie, dacă...

Mă las alene în scaun și mă pun și visez cu ochii deschisi... privesc afară prin fereastra fără să văd ceva... în urechi îmi sună aria unui vals, avisul unei române... obosit îmi închid ochii și visez mai departe. Cu capul răzmat în mână sed așa multă vreme... De n'ar vedea cineva ar crede, că m'am îndră. — —

Mă ridic de pe scaun, mă preumbtru prin odaie, mă opresc apoi la fereastra, privesc afară cum căi fulgii de zăpadă... razină frunțea înec de geamul rece și...

Dar' așa nu mai merge! Mă ridic drept în picioare. Lumea — uit, că sunt singur — o să creză, că în adevăr sunt îndragit de ea, par că gândul meu numai la fete ar sta, par că eu...

Nu-i vorbă, e drăguță, zică cine ce va vrea!

Știi, un adevărat drăculeț, chiar de ajuns să te scoată din minti. Cât de ușoară săbura printr-o sală; cu părul puțin sburlit, în focul jocului — ce drăgașă privia cu ochii iademonitorii scăldăți într'o mare de noapte... eu numai seama într'u colț al sălii și priveam cu drag cumse plimbă zimbitoare, vecinie incunjurată de o gardă de ti-

se și fericirea neamului din care sunt, ei s-au însoțit cu jidanii și cu rețeji — pe care până ieri alături învechi huiduiau — de își propun de vice mitre pe un Fialka, ca și cândnu s-ar astăzi de capacitatea acestuia nici un mău.

Rușine Vă fie oameni slabii de anger și uitați în vîrstă de luptat pentru neamul nostru. Rușine Vă fie că ati părăsit neamul îngând cu buzele după oala cu carne și lăudăve că veți ajunge la ea mai târziu însotindu-ve cu renegății neamului și jidanii, dar' să știți rătăciilor și omni speculații după interese infernali, nu e mort. D-zeu Românilor, și că mai sunt descendenții de ai străbunilor, pe cari iau putut înfrica chinurile, dar' nici că pe orbii moșneni și promisiunile efemere pe voi. Duceți vă unde ati plăcat.

De lângă Oravița, 2 Martie n. 1899.

Un membru municipal.

CORESPONDENȚE.

Conferință și petrecere.

Conferința estraordinară a reuniunii cercurilor învățătoresc din tractul Butenilor, s-a învățătoresc în comuna Cil la 14/26 Februarie 1899.

În această conferință (început la 4 și terminată la 6 ore d. a.) s-a luat dispozitiv pentru primirea căt mai sărbătorescă adunare generală învățătorescă, care acum imediată și ține ședință ambulantă în casele noastre, anume în Moneasa, la 3/15 Iulie a. c. Spre acest scop s-a ales un comitet de primire din 15 membri, care vor întâmpina pe ouă oaspeți la gara la Șebiș, și va posibil însoțiti și de cățiva plugari. Asemenea s-a ales un comitet de 5 membri care va avea să facă dispozitie pentru cuașă, cost etc. S-a decis apoi să se facă tot posibilul, pentru aranjarea unui concert ce va fi în comuna Moneasa în onoarea oaspeților.

Sci am să lăud bonvoița domului M. Vidu, preș. reun. Halmagiu, carele de buna vîță a luat angajamentul de a înființa un en (quartet) din învățătorii din tractul Buteni și Halmagiu — care să se producă eu ocazie. Sperăm, că domnul M. Vidu va și satisface angajamentului, deoarece este destul de destul în ale musicii și corului. Asemenea domnul preot N. Dragănean care a avut bunvoița a lăud angajamentul de a se prezenta în fruntea corului din Cil, carele va face mai multe producții.

... zimbesc și acum, aducându-mi aminte de chipul ei dulce.

Dar ce am eu cu toate aceste? Ce am eu dacă s-a plimbat de brat cu altul, dacă... fac o mișcare bruscă, o mișcare de reinbărbătare...

Ea, așa îmi trebuie! Colo zace acum acuma sticla de cerneală răsturnată... un mic râu negru curge peste hârtii și eu privesc ca un copil mic, fără să mă mișc...

Dosmne, dacă m'ar vedea acum ea, ce ar mai răte...

Nu mă mai înțeleg de loc... Imi iau paltonul, apuc pălăria și ies la plimbare trăind ușa după mine.

Par că aud încă vocea șefului.

— Unde te duci?

— Mă duc la tipografia, să văd de foaie și răspund eu distras fără să mă cuget, că foaia sm expediat-o deja eri...

Nu știu, ce am ați, nici eu nu mă mai înțeleg.

Ioan Iosif Scopul.

Se recomandă. O dame tineră și cultă, care s-ar angaja de educatoare la vîrtofamilie fie în locuri în provincie, cu condiții moderate. A se adresa la adm. foaiei noastre.

După finirea conferinței întâmplată la 6 ore d. a. s'a improvusat — în sala mare a hotelului din Cil — o petrecere națională românească, pentru care meritul l are m. st. dn. preș. al reun. cerc. Buteni Nic, Bogaciu Inv.. Bodești; carele de cănd prezidează adunările subreuniunilor noastre învățătorescă, niciodată nu ni-a lăsat să ne depărtem ne împărtășii de vră veselie, de vră petrecere comună, pentru că dsa e de principiul că: Românul e născut artist și poet, firea lui e tot să cante și să se veselăescă când e incunjurat de ai săi, — mai uitând pe o clipă de multele greutăți și nevoi ce-i impresoare.

Petrecerea improvusată s'a început la 8 ore seara (taxă benevolă) și a durat pâna dimineață la 4—5 ore. A fost destul de animată și înveselitoare. Jocul s'a început cu „Ardeleana” urmată de „Bătăta”; s'a jucat apoi și alte jocuri plăcute; în pauze s'a cântat diferite cântări naționale înveselitoare. Cei prezenti sunt:

Cununa damelor era compusă din doamnele: Mihulin — Șebiș; Halic — Bârsa; Vîd. Popoviciu — Buteni; Dirlea — Almas; Novac — Almas; Mager — Satură; Dna Bodea și Suciul — Buteni; Sărăc — Timiș; Nica — Almas; Dragănciu — Cil; Boscaiu — Bodești; Covaciu — Șebiș; Suciul — Boești; St. dame au fost însoțite de iubitori și soți.

Cununa dșoarelor a format o; Lucreția Bum — Șebiș; Aurora Muntean — Buteni; Iulia Căincu și Valeria Pap — Cil; Ileana Aneiu — Bodești; Emilia Papp — Bârsa; în costum național s'a presentat damele Novac — Almas; Mager — Satură; Mihulin — Șebiș și Halic — Bârsa și dșoara Aurora Muntean — Buteni: dintre cari cea mai drăguță a fost dna Novac — Almas, îmbrăcată în costum pur național românesc (pale, spătoi) lăudată cu mult gust estetic înțocărat de pantlici treicolori înțai își creștea inimă privindule.

Au mai participat singuratici dni: Arcadiu Căincu — Cil; Mihaiu Vidu — Halmagiu; P. Perva — Buteni; G. Popa — Buteni; Alexa Nemet, Atanasiu Oancea și Zoltan Foti — Șebiș; T. Coloja — Buteni; Savu Dorca — Satură; I. Cosma — Voivoden; P. Șevicu — Dieciu; Carol Izsák și Iustin Nica — Almas; Carol Burian — Cil.

Petrecerea s'a finit de către ziuă când — luându-și toți adio unii dela alții — s'a intors fiecare vesel la ale sale.

Gligorăz.

„VICTORIA”,

Institutul de credit și economii din Arad, și-a ținut adunarea generală de estimp, Dumineca în 5 Martie st. n., la care a participat vră 55 de acționari. În absență dlui D. Bonciu desbaterile au decurs sub conducerea dlui vicepresident al direcției Dr. G. Vuia. După ascultarea raportului direcției și a comitetului de supraveghiere și a bilanțului, afându-se mersul tuturor afacerilor în cea mai bună ordine și constatăndu-se în toate deplină corectitate, — și progres, s'a urmat la alegerea a 3 membri în direcții și s'a ales de atari domnii: Mih. Veliciu, Vas. Mangra și Petru Truța. — Prin această alegere a devenit un loc vacant în comitetul de supraveghiere, care s'a indeplinit alegându-se părintele Traian Vătian.

La încheierea ședinței, dñii acționari prin graiul păr. G. Mladin, din Curticiu — au exprimat mulțumirea direcției Institutului și tuturor funcționarilor pentru buna și înțeleaptă conducere a afacerilor institutului.

În N-rul nostru de mâne vom da un raport mai detaliat.

NOUTĂȚI

Arad, 6 Martie n. 1899.

Earăsi ilegalitate! Eri în 21 Februarie st. v. a hirotesit I. P. S. Sa noui metropolit Ioan Mețianu de arhimandrit pe părintele protosinghel A. Hamsea. Această lucrare a I. P. S. Sa constituie o nouă ilegalitate și violentare a sfintelor canoane, fiindcă ales și întărit odată ca Metropolit n'are drept să exerciteze jurisdicțione episcopală în eparchia Aradului, și înță conferind ranguri hierarchice cu prejudicarea drepturilor fizitorului episcop.

*

Expulsarea socialistilor din România se continuă. Socialiștii Brănișteanu, redactorul „Adevărul” din București, apoi Friedman, zis și Fagure dela „Dreptatea și croitorul David Iancu, toți evrei și membri ai clubului socialist, au fost expulzați de pe teritoriul României. Ovrel Brănișteanu s'a așezat în Budapesta. Afără de Ovrelui acestia se vor expulsa toți care au lucrat la foaia socialista „Lumea nouă”.

Capela Română din Paris. I. P. S. Sa Mitropolit primat Iosif Gheorghian, afându-se la Paris, a vizitat în ziua de 30 Ianuarie Capela română, asistând la serviciul divin.

I. P. S. Sa a fost cu deosebire uimit și înțântat auzind corul român al Capelei cotidian de amicul și colaboratorul nostru Dl D. G. Kiriac. Înaltul prelat, foarte multumit, a felicitat viu și a îmbrățișat plin de bucurie pe tinerul diriginte, pentru că a înfrumusețat serviciul Capelei cu cântece proprii bisericiei noastre și i-a cerut cântări pentru a pune să le cante la Mitropolie.

Însemnăm că I. P. S. Sa Mitropolit, primat, care este un foarte bun cântăreaș, a înțes prea bine lucrarea tinerului maestr, căruia i-a adresat cele mai mari laude, pentru că a putut să implice vechia cântare bisericească cu corul.

La plecare I. P. S. Sa, luându-si ziua bună, i-a mulțumit înțai odată pentru osteneala ce și-a dat de a face ca acest cor, compus numai din Francezi, să ajungă să fie execută în armonie cântările liturgiei și glasurile vechi ale bisericii orientale, și pentru atenția ce a dat bisericii și în special cântărilor tradiționale orientale, promîndu-i concursul pentru ca stilul adevărat și propriu cântării orientale să se răspândească în toată țara.

Sperăm că tinerul maestr, când se va întoarce în țară, va pune pe toți în curenț cu secretele și frumusețile acestei cântări, serie „România Musicală”.

*

Român genial. Corespondentul parisian al revistei americane „Musical Courier” raportează că la 10 Februarie se va executa o nouă compoziție a tinerului Enescu și anume o Romană pentru pian și violoncel. Notița ce urmează, o traducem textual după confratele noastre:

Enescu este un tânăr (?) danubian, crescut de Hellmesberger, până ce a dat de el principesa Bibescu, care l' a plasă în Conservatorul din Paris, unde profesorii săi îl declară de ceva (something) exceptional în contrapunct și fugă.

*

Succesul unei Românce. La 26 Decembrie s'a inaugurat stagiuanea teatrului „della Scala” din Milan, cu opera „Meistersinger” (Maestrii cântăreți), de Wagner, iar la 19 Ianuarie a avut loc prima reprezentanție a operei „Iris”, de Mascagni, cu un succese factorabil. Dna Darclée a fost admirabilă în rolul eroinei.

*

Pensionat. La 31 Oct. 1898. s'a retras în pensie prof. dela preparandia de învățătoare din Teresiopol, (Szabadka) dl. G. Trif, după un serviciu de 30 ani plini de activitate. Dl Trif a fost unul dintre rarei profesori, care cu trup cu suflet s'a dedicat grălei, dar frumoasei carieri de profesor.

*

Petrecerea meseriașilor rom. di Arad a suces foarte bine. În n-rul după al foaei noastre vom de un raport mai amănuntit de pre această petrecere în adevărat românească.

Petrecere. Primim invitat la balul co-ralui ort. rom. din Oravița-rom., împreună cu producție de teatru și cântări ce o val arangia în beneficiul fondului seu Dumineca zapozitorii, la 28 Februarie a. c. sala hotelului „Imperatul Austriei” din Oravița română. Intrarea: 30 cr. de persoană. Orchestrul național Bîrcă începând la 7 1/2 ore

„Encyclopedie Română”, editată din în-sarcinarea și sub auspiciile Asociației pentru literatura română și cultura poporului român, de Dr. C. Diaconovich.

A apărut fasc. XIII al acestei mari publicații. Cuprinzând articolele „Docan-Emeri”, la olătă preste o mie. Si de astădată putem remarcă o lungă serie de articole de deosebit interes românesc. Amintim înalte biografii: Doda, Donic, Dora d'Istria, Dorobant, Dosofteiu, Drăgescu, Drăghiceanu, Drăghici, Droglu, Duca Duhescu, Dulfu, Dumba, Dumbrava, Dunca, Eliade (Ervorean), Elisabeta reg. (T. Maiorescu); apoi art. istorice: Dorobanti, Dozsa (Trăila), Dragoș (D. Onciu), Egiptul atcheol. (Antonescu T.), muzica egipt. (T. Cerne); de astămenea găsim un bogat material de geografie: Dolj, Dorna, Dorohoi, Drăgășani, Dragomiresci, Dunărea (Ionescu). In fine mai amintim următoarele articole mai mari și interesante: Doina (Băseanu), Drama (Deususan), Domeniul Coroanei (Robiu), Dureea și Embriu (Vasciach), Educație (Velovan), Electricitate (Galucci), Emancipație (Floră), etc. Atât apariția regulată a fascicolelor, că și îngrijirea cu care este condusă această mare lucrare, ne îndreptăște la speranță, ca prima Encyclopedie română va fi termioată de curând în condiții pe deplin multemitoare.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (de osit general pentru România): E. Stroock, București și se primesc numai pentru publicația întreagă. Prețul de prenumare: pentru un tom broșurat fl. 10. —, compactat fl. 11. 60 în România Lei 25.—, resp. 28.50).

„România musicală”. Sumarul urmărelor 3-4 este:

Muzica în scoalele secundare: scrisoare adresată D-lui Ed. Wachemann, de AL. Podoleanu. — „Docsologie” și „Tedeum” — Cronica Musicală, de Racso, Do Bemol, C. M. Cordoneanu și Ghiozel. — Prințul în onoarea d-lui Hasdeu, de Alz. — Imn de primire, versuri de N. Rădulescu-Niger. — Muzica în familie, de Donremi. — Concertul Drei Chaminade, de C. M. Cordoneanu. — Rudolf Kreutzer, de H. Kling. — Corespondențe: Causerie Parisiene, de Sigismund; Note din Paris, d. S. Goleștean; Stockholm, de N. Lago; Giurgiu, de Sol; Iași, de Fluturel. — Periodicele artistice, de Ildem. — Scrisori scurte: D în Streinătate; din Tara-Ocasinier.

ULTIME STIRI

Ultima oră.

Când scriem aceste rânduri, în catedrală din loc se ține doxologie din incidentul plecării I. P. S. Sale noui metropolit. Printre un circular pus la cale de căți-va membri ai consistorului, în fruntea căror e d. G. Gurban, au fost invitați pe azi la Arad preoții din toată diecesa.

Apelul a avut resunet mai ales în Banat, în protopopiatele d-lor Hamza și Putici, nepoții I. P. S. Sale.

Servesc d-nii M. Bocean, protopop, Pavel Mercea (Seitin) Gavril Bodea, Traian Vătian, Mihaiu Lucuța, dr. Romul Nestor (Cienad), Manuila Fabriciu (Soboteli).

Cântă corul din Chisinau.

I. P. S. Sale și-a făcut intrarea în biserică la orele 12, după ce s'a ceteit evanghelia. L'au primit toți cei 54 d-nii protopopi și preoți, cari n'au servit, postați în două rânduri.

După doxologie, toți vor pleca la Curtea episcopiească, unde dl Gurban va ține o vorbire arătând meritele fostului episcop (scăderile le arăta altă dată, în cei șease ani că n'a calcat pela „curte”).

Tot azi se va prezinta a-și lăua rămas bun dela I. P. S. Sale și comitetul Asociației Naționale Arădane.

Editor: Aurel Popovici-Sarcina. Redactor responsabil: Ioan Rațiu Sirianu.

„LUGOȘANA“

Institut de credit și economii societate pe acțiuni în Lugoj.

Convocare

Domnii acționari ai institutului de credit și economii ca societate pe acțiuni „Lugoșana“ se convoacă la a

X-a adunare generală

care se va ține în Lugoj la 23 Martie st n. 1898 înainte de amează la 10^{1/2} ore în localitatea institutului.

Obiecte de per tractare :

301 1-1

1. Raportul direcției despre agendele institutului pe anul 1898.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Decidere asupra bilanțului.
4. Propunerea direcției și decizie asupra întrebuițării profitului.
5. Alegerea a 2 membrii în direcție.
6. Eventuale propunerile.
7. Esmiterea a doi acționari pentru verificarea procesului verbal luat în adunarea generală.

P. T Domni acționari care voesc să participe la adunare cu vot decisiv în persoana sau prin plenipotențiat, sunt rugați să depună actiunile cel mult până la 22 Martie 12 oare a. m. la cassa institutului.

Lugos, în 28 Februarie 1899.

Directoarea.

ACTIVE :	Contul Bilanțului.		PASIV
Cassa în număr	10320 10	Capital de acții em. I.	57.000.—
Cambii escomptate	517212 95	Capital de acții em. II.	93.000.—
Imprumut hipotecar	31606 71	Fond de rezervă general	11.244.61
Realități	1989 41	Fond de rezervă special	2.583.92
Efecte	1725 —	Fond de pensiune	1.337.36
Mobilier	1717.61	Fond cultural	1.286.90
după amortisarcă de 10 %	171.76	Depuneri spre fructificare	16452 79
Interese de reescompt anticipate	1545 85	Reescompt	315031 27
Interese restante	613 14	Contribuție după interese le depunerii și la capital acții em. II.	76705 —
Casa de păstrare poștală	4743 75	Interese după capital de acții em. II.	1898 71
Capital de acții restante	10775 42	Dividendă neridicată	3965 77
Debitori	1484 61	Interese transitoare pro 1899	120 —
	582808 24	Creditori	5887 35
	582808 24	Profit transpus din anul 1897	2611 10
	582808 24	Profit curat pro anul 1898 9.897.95	10186 25
	582808 24		582808 24

PERDERI	Contul profitului și a pierderilor.		VENITE
Int. capitalizate și ridicate 15.370.72		Int. dela cambii excomptate 44.764,94	
Int. după capital de acții emisiunea II	3.616.43	Int. dela imprumut hipotecar 2.373,91	
Interese de reescompt	6.017.93	Interese dela efecte	67.88
Contrib. erarială și comun.	2.145.61	Venit dela realități	47.206 73
Contrib. după int. la dep. și capital de acții II.	1.898.71		105 70
10% amortisare din mobilier	171 76		
Salare	4.555 —		
Marce de prezență	579 50		
Tipărituri și registre	690 40		
Recuisite	408 65		
Competință de timbru	456 62		
Porto	192 51		
Spese de proces	250 —		
Pretensiuni dubioase	600 —		
Chirie	360 —		
Anonțuri	32 10		
Spese de călătorie	68 54		
Profit curat pro 1898	9.897 95		
	47.312 43		47.312 43

Lugoj, în 31 Decembrie 1898.

Fr. George Popoviciu m. p.
director-executiv.

Pentru contabilitate:
Vasile Jurea m. p.

Direcția:

Alexandru Maniu m. p. Traian Barzu m. p. Dr. Jacob Major m. p. Constantin Popovici m. p. George Jacobescu m. p. Nicolae Ianculescu m. p.
Vasile Niculescu m. p. Vasile Biro m. p. Ioan Miclău m. p. George Albulescu m. p. Ioan Cadariu m. p.

Comitetul de supraveghiere:

Titu Hațieg m. p.

Dimitrie Roșu m. p.

Lazar Lungu m. p.

Simion Barbulescu m. p.

Tipografia „Tribuna Poporului“ Aurel Popovici-Barcișanu în Arad